

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2013. gada 19. mart? (*)

Apel?cija – Valsts atbalsts – Finanšu pas?kumi par labu France Télécom – Akcion?ra avansa projekts – Francijas vald?bas locek?a publiski pazi?ojumi – L?mums, ar kuru atbalsts atz?ts par nesader?gu ar kop?jo tirgu un nav uzdots to atg?t – Valsts atbalsta j?dziens – Ekonomisk?s priekšroc?bas j?dziens – Valsts l?dzek?u iesaist?šanas j?dziens

Apvienot?s lietas C-399/10 P un C-401/10 P

par div?m apel?cijas s?dz?b?m atbilstoši Eiropas Savien?bas Tiesas Stat?tu 56. pantam, kas iesniegtas attiec?gi 2010. gada 4. un 3. august?,

Bouygues SA, Par?ze (Francija),

Bouygues Télécom SA, Bulo?a-Bijank?ra [*Boulogne-Billancourt*] (Francija), ko p?rst?v *C. Baldon*, *J. Blouet-Gaillard*, *J. Vogel*, *F. Sureau* un *D. Theophile*, *avocats*,

apel?cijas s?dz?bas iesniedz?jas,

p?r?jiem lietas dal?bniekiem esot š?diem:

Eiropas Komisija, ko p?rst?v *C. Giolito*, *D. Grespan* un *S. Thomas*, p?rst?vji, kas nor?d?ja adresi Luksemburg?,

atbild?t?ja pirmaj? instanc?

Francijas Republika, ko p?rst?v *G. de Bergues* un *J. Gstalter*, p?rst?vji,

pras?t?ja pirmaj? instanc?,

ko atbalsta

V?cijas Federat?v? Republika, ko p?rst?v *T. Henze* un *J. Möller*, p?rst?vji, kuriem pal?dz *U. Soltész*, *Rechtsanwalt*,

persona, kas iest?jusies apel?cijas tiesved?b?,

France Télécom SA, Par?ze, ko s?kotn?ji p?rst?v?ja *S. Hautbourg*, *S. Quesson* un *L. Olza Moreno*, *avocats*, v?l?k – *S. Hautbourg* un *S. Quesson*, *avocats*,

Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom), Par?ze,

pras?t?ji pirmaj? instanc?,

un

Eiropas Komisija, ko p?rst?v *C. Giolito*, *D. Grespan* un *S. Thomas*, p?rst?vji, kas nor?d?ja adresi Luksemburg?,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

par viņiem lietas dalībniekiem esot šādiem:

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues* un *J. Gstalter*, pārstāvji,

prasītāja pirmajā instancē,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *T. Henze* un *J. Möller*, pārstāvji, kuriem palīdz *U. Soltész, Rechtsanwalt*,

persona, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā,

Bouygues SA, Parīze,

Bouygues Télécom SA, Buloā-Bijankāra [*Boulogne-Billancourt*], ko pārstāv *C. Baldon*, *J. Blouet-Gaillard*, *J. Vogel*, *F. Sureau* un *D. Theophile*, advokāti,

France Télécom SA, Parīze, ko sākotnēji pārstāvja *S. Hautbourg*, *S. Quesson* un *L. Olza Moreno*, advokāti, vēlāk – *S. Hautbourg* un *S. Quesson*, advokāti,

Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom), Parīze,

prasītājas pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *V. Skouris* [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks *K. Lenaerts* [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji *A. Tizzano* [*A. Tizzano*], *M. Ilešičs* [*M. Ilešič*], *J. Malenovskis* [*J. Malenovský*], tiesneši *U. Lehmušs* [*U. Lõhmus*], *E. Levits*, *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichof*], *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadžiev*] (referenti), *Ž. Ž. Kāzels* [*J.-J. Kasef*] un *M. Safjans* [*M. Safjan*],

ģenerālvokāts *P. Mengoci* [*P. Mengozzi*],

sekretāre *A. Impelliceri* [*A. Impellizzeri*], administratore,

ģemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 13. marta tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumu 2012. gada 28. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savām apelācijas sūdzībām *Bouygues SA* un *Bouygues Télécom SA* (turpmāk tekstā kopā – “sabiedrības *Bouygues*”), no vienas puses, kā arī Eiropas Komisija, no otras puses, lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 21. maija spriedumu apvienotajās lietās T-425/04, T-444/04, T-450/04 un T-456/04 Francija u.c./Komisija (Krājums, II-2099. lpp.; turpmāk tekstā – “pārsūdzātais spriedums”), ar kuru tāt, pirmkārt, atceļ Komisijas 2004. gada 2. augusta Lēmumu 2006/621/EK par valsts finansiālo atbalstu, ko piešķirusi Francija par labu *France Télécom* (OV 2006, L 257, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrādātais lēmums”), un, otrkārt, nospriež,

ka nav j?lemj par pras?b?m atcelt min?t? l?muma 2. pantu.

Tiesved?bas priekšv?sture

Lietas visp?r?gie apst?k?i

2 *France Télécom SA* (turpm?k tekst? – “*FT*”), kas ir telekomunik?ciju t?klu un pakalpojumu operators un pieg?d?t?js, ir dibin?ta 1991. gad? k? publisko ties?bu juridisk? persona un kopš 1996. gada 31. decembra tai ir akciju sabiedr?bas statuss. Kopš 1997. gada oktobra *FT* tiek kot?ta birž?. 2002. gad? Francijas valstij pieder?ja 56,45 % *FT* kapit?la, p?r?jo kapit?lu sav? starp? dal?ja priv?tpersonas (32,25 %), paškrole (8,26 %) un uz??muma darbinieki (3,04 %).

3 2002. gada pirmaj? ceturksn? *FT* public?ja savus p?rskatus par 2001. gadu, kuros uzr?d?ja EUR 63,5 miljardu neto par?du un EUR 8,3 miljardu zaud?jumus.

4 Laikposm? no 2002. gada marta l?dz j?nijam kred?treitinga a?ent?ras *Moody's* un *Standard & Poor's* (turpm?k tekst? – “*S & P*”) pazemin?ja *FT* kred?treitingu un ar? samazin?ja t? perspekt?vu uz negat?vu. It ?paši 2002. gada 24. j?nij? *Moody's* samazin?ja *FT* ?stermi?a un ilgtermi?a par?dsaist?bu reitingu l?dz p?d?jai kred?treitinga “invest?cij?m droša l?me?a” (“investment grade”) pak?pei. Vienlaikus b?tiski pazemin?j?s *FT* akciju cena.

5 Attiec?b? uz *FT* finansi?lo situ?ciju Francijas ekonomikas, finanšu un r?pniec?bas ministrs intervij?, kas public?ta 2002. gada 12. j?lija dienas laikrakst? *Les Échos*, b?t?b? pazi?oja (turpm?k tekst? – “2002. gada 12. j?lija pazi?ojums”), ka, ja *FT* rastos finans?juma probl?mas, Francijas valsts pie?emtu nepieciešamos l?mumus, lai t?s tiktu atrisin?tas.

6 Šaj? paš? dien? *S & P* pazemin?ja *FT* ilgtermi?a par?dsaist?bu reitingu l?dz p?d?jai invest?cij?m droša l?me?a pak?pei, nor?dot, ka šis l?menis tika saglab?ts vien?gi Francijas valsts sniegto nor?žu d?? attiec?b? uz *FT*.

7 Francijas iest?des 2002. gada 12. septembr? pazi?oja, ka t?s ir pie??mušas *FT* izpilddirektora demisiju.

8 2002. gada 13. septembr? *FT* public?ja savus pusgada p?rskatus, kuri apstiprin?ja, ka 2002. gada 30. j?nij? *FT* konsolid?tais pašu kapit?ls bija negat?vs EUR 440 miljonu apm?r? un ka t?s neto par?ds sasniedza EUR 69,69 miljardus, no kuriem EUR 48,9 miljardus veidoja par?da v?rtspap?ri, kuru samaksas termi?š beidz?s laikposm? no 2003. l?dz 2005. gadam.

9 2002. gada 13. septembra pazi?ojum? presei par *FT* finansi?lo situ?ciju Francijas iest?des b?t?b? pazi?oja, ka Francijas valsts dos ieguld?jumu *FT* pašu kapit?la palielin?šan? un, ja tas b?s nepieciešams, ?stenos pas?kumus, kas ?aus *FT* izvair?ties no jebk?d?m finans?juma probl?m?m.

10 Šaj? paš? dien? a?ent?ra *Moody's* izmain?ja *FT* par?da perspekt?vu no negat?vas uz stabilu saist?b? ar Francijas valsts apstiprin?jumu par t?s ap?emšanos atbalst?t *FT*.

11 2002. gada 2. oktobr? tika iecelts jaunais *FT* izpilddirektors. Ar pazi?ojumu presei, ar kuru tika pazi?ota š? iecelšana, b?t?b? tika apstiprin?ta š? sprieduma 9. punkt? min?taj? 2002. gada 13. septembra pazi?ojum? presei ietvert? inform?cija.

12 *FT* valdes 2002. gada 4. decembra san?ksmes laik? jaun? *FT* vad?ba iepazīstin?ja ar r?c?bas pl?nu “Ambition France Télécom 2005” (turpm?k tekst? – “pl?ns *Ambition 2005*”), kura m?r?is galvenok?rt bija no jauna l?dzsvarot *FT* bilanci, palielinot pašu kapit?lu l?dz EUR 15 miljardiem.

13 Iepazīstināšana ar plānu *Ambition 2005* notika vienlaicīgi ar ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministra 2002. gada 4. decembra paziņojumu preseī (turpmāk tekstā – “2002. gada 4. decembra paziņojums”), saskaņā ar kuru:

“Ekonomikas [...] ministrs apstiprina [Francijas] valsts atbalstu rūpniecības plānam, ko [FT] valde apstiprinājusi [2002. gada] 4. decembrī. 1) Grupa [FT] veido viendabīgu rūpniecisku kompleksu, kura paveiktais ir ievērojams cēlums. Tomēr [FT] šodien ir jāstāpās ar nesabalansētu finanšu struktūru, ar nepietiekamu pašu kapitālu un ar nepieciešamu veikt refinansējumu vidējā termiņā. Šīs situācijas iemesls ir iepriekš neveiksmīgas investīcijas, kas bija slikti ieguldītas un veiktas pēc visaugstākajiem biržas kursiem un, plašā mērogā, mainoties tirgiem. [FT] neiespējama finansēt savu attīstību citādi kā tikai ar parādēm [...] vāļ saasināja šo situāciju. 2) [Francijas] valsts, vairākuma akcionāre, pieprasīja jaunajiem vadītājiem [jaunajai vadībai], lai viņi [tā] atjauno [FT] finanšu līdzsvaru, tajā pašā laikā saglabājot grupas integritāti [...]. 3) Mēģinot vadītāju [vadības] izstrādāt rūpniecības plānu un investīciju atgriešanas perspektīvas, [Francijas] valsts piedalīsies pašu kapitāla palielināšanā par EUR 15 miljardiem proporcionāli savam kapitāla daļam jeb ar investīciju EUR 9 miljardu apmērā. [Francijas] valsts kā akcionāre tādējādi uzskata, ka rīkojas kā saprātīgs investors. [FT] būs jādefinē nosacījumi un precīzi termiņi pašu kapitāla palielināšanai. [Francijas] valdība vēļas, lai šī operācija norisinās, ņoti nopietni mēģinot vadītāju [FT] individuālo akcionāru un akcionāru darbinieku situāciju. Lai dotu [FT] iespēju uzskatīt tirgus darījumu visizdevīgākajā brīdī, [Francijas] valsts ir gatava pastēdzināt savu līdzdalību pašu kapitāla palielināšanā, izdarot sācīgu akcionāra avansu, kas tiks nodots [FT] rūpniecībai un atmaksāts pēc tirgus nosacījumiem. 4) [Naftas izpētes un ieguves uzņēmumam (*ERAP*) (turpmāk tekstā – “*ERAP*”), valsts rūpniecības un tirdzniecības uzņēmumam, tiks nodota visa [Francijas] valsts līdzdalība [FT]. Tas uzņemsies parādus finanšu tirgos, lai finansētu valsts daļu [FT] pašu kapitāla palielināšanā.”

14 *FT* 2002. gada 11. un 12. decembrī veica divas secīgas obligāciju emisijas par kopējo summu EUR 2,9 miljardu apmērā.

15 2002. gada 17. decembrī *S & P* precīzīja, ka kopš 2002. gada jūlijā Francijas valsts atbalsts bija bijis viens no būtiskākajiem faktoriem *FT* kredītreitīngā saglabāšanai investīcijām drošī lēmē un ka tā s paziņojums par akcionāra avansu un apņemšanos proporcionāli savai līdzdalībai atbalstīt rekapitalizācijas operāciju par EUR 15 miljardiem bija apstiprinājis šo atbalstu.

16 2002. gada 20. decembrī *ERAP* nosūtīja *FT* parafētu un parakstētu akcionāra avansa līguma projektu (turpmāk tekstā – “akcionāra avansa piedāvājums”). *FT* neparakstīja šo līguma projektu, un akcionāra avansa piedāvājums tā ar netika ņstenots.

17 *FT* 2003. gada 15. janvārī paņma aizņmumu, emitējot obligācijas par kopējo summu EUR 5,5 miljardu apmērā. Šie obligāciju aizņmumi netika nodrošināti ar valsts nodrošinājumu vai galvojumu. *FT* 2003. gada 10. februārī pagarināja daļu no sindicētā kredīta, kura atmaksas termiņš tuvojās beigām, EUR 15 miljardu apmērā.

18 Pašu kapitāla palielināšanas operācija, kas bija paredzēta plānā *Ambition 2005*, tika uzskatīta 2003. gada 4. martī. *FT* 2003. gada 24. martī palielināja kapitālu par EUR 15 miljardiem. Francijas valsts piedalījās šajā operācijā ar EUR 9 miljardiem proporcionāli savai kapitāla daī *FT*. Šī operācija tika noslēgta 2003. gada 11. aprīlī.

19 *FT* noslēdza 2002. finanšu gadu ar apmēram EUR 21 miljardu lielu zaudējumu un ar gandrīz EUR 68 miljardus lielu finanšu parādu. *FT* 2003. gada 5. martī publicētie 2002. finanšu gada pārskati parādīja apgrozījuma pieaugumu par 8,4 %, peņas, neskaitot procentus,

nodokļu nomaksu, nolietojumu un amortizāciju, pieaugumu par 21,1 % un peļņas, neskaitot procentus un nodokļu nomaksu, pieaugumu par 30,9 %. Francijas valstij 2003. gada 14. aprīlī piederēja 58,9 % no FT kapitāla, no kuriem 28,6 % – ar ERAP starpniecību.

Administratīvais process un apstrādātais lēmums

20 Francijas Republika 2002. gada 4. decembrī informēja Komisiju par finanšu pasākumiem, kas paredzēti plānā *Ambition 2005*, tai skaitā par akcionāra avansa piedāvājumu.

21 Sabiedrības *Bouygues*, divas saskaņā ar Francijas tiesību m dibinātas sabiedrības, tostarp *Bouygues Télécom SA*, kas darbojas Francijas mobilās telefonijas tirgū, 2003. gada 22. janvārī vēršs Komisijā ar sūdzību tostarp par diviem valsts atbalstiem, kurus Francijas valsts esot piešķirusi FT, pirmkārt, Francijas iestādēm kopš 2002. gada jūlija izsakt publiskos paziņojumus par labu FT (turpmāk tekstā – “paziņojumi kopš 2002. gada jūlija”) un, otrkārt, 2002. gada 4. decembrī paziņojot par akcionāra avansa piedāvājumu EUR 9 miljardu apmērā.

22 2003. gada 12. martā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī (OV C 57, 5. lpp.) tika publicēts Komisijas lēmums par EKL 88. panta 2. punkta paredzētās oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu tostarp attiecībā uz finanšu pasākumiem, ko ievieša Francijas valsts FT atbalstam (turpmāk tekstā – “lēmums uzsākt oficiālās izmeklēšanas procedūru”).

23 2004. gada 3. augustā Komisija Francijas iestādēm paziņoja apstrādāto lēmumu. Šā lēmuma 1. pantā ir paredzēts, ka “akcionāra avanss, ko [Francijas Republika] piešķirusi [FT] 2002. gada decembrī kredītālnijas par EUR 9 miljardiem veidā, uzlikots [paziņojumu kopš 2002. gada jūlija] kontekstā, ir valsts finansiāls atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu”. Atbilstoši šā lēmuma 2. pantam “1. pantā minētajam finansiālajam atbalstam nav jātiek atmaksātam [minētais atbalsts nav jāatgāst]”.

24 Minētā lēmuma preambulas 17.–26. apsvērumā Komisija konstatēja, ka kopš 2002. gada jūnija FT finansiālo situāciju raksturoja smagas strukturālas problēmas un tās bilance bija nelīdzsvarota. No tā paša lēmuma preambulas 37. apsvēruma izriet, ka 2002. gada 12. jūlijā paziņojuma datumā kredītreitinga aģentūras S & P un Moody's bija gatavas pazemināt FT parāda kredītreitingu līdz spekulatīvās obligācijās (“junk bond”) līmenim.

25 Apstrādātā lēmuma preambulas 39. apsvērumā Komisija tātad norādīja, ka 2002. gada jūlijā FT ir iestājusies uzticamības krīze, kas draudēja kavēt paredzēto refinansēšanu, kā arī radīt 2003. gadā riskus saistībā ar FT likviditāti. Tā tostarp šā lēmuma preambulas 212. un 222. apsvērumā precizēja, ka saistībā ar Francijas iestāžu 2002. gada 13. septembra un 2. oktobra paziņojumiem preseī kredītreitinga aģentūras Moody's un S & P izmainīja savu vērtējumu attiecībā uz FT parāda pārvērtēšanu un apstiprināja tirgus uzticības palielināšanos.

26 Apstrādātā lēmuma preambulas 185.–187. apsvērumā Komisija konstatēja, ka pirms 2002. gada decembrī veiktajiem pasākumiem, par kuriem izdarīts paziņojums, jau bija izdarīti tostarp paziņojumi kopš 2002. gada jūlija, un uzskatīja, ka šiem paziņojumiem bija ietekme uz to, kāda bija FT situācija uztvere no tirgus un tirgus dalībnieku puses 2002. gada decembrī. Tā secināja, ka minētos paziņojumus un paziņotos pasākumus līdz ar to ir iespējams izvērtēt kā kopumu.

27 Minētā lēmuma preambulas 188., 189. un 203.–219. apsvērumā šā iestāde norādīja, ka tās ieskatā 2002. gada 12. jūlijā paziņojumam noteikti ir bijusi ietekme uz tirgiem un ka tas FT piešķir ekonomisku priekšrocību. Tomēr pēc vairāku juridisku argumentu analīzes tā secināja, ka tās rīcībā nav pietiekamas informācijas, kas tai ļautu pierādīt, ka šis paziņojums vismaz potenciāli varēja iesaistīt valsts līdzekļus.

28 Savuk?rt apstr?d?t? l?muma preambulas 194.–196. apsv?rum? Komisija nor?d?ja, ka avansa akcion?ra pied?v?jums rad?ja priekšroc?bu par labu FT un potenci?li iesaist?ja valsts l?dzek?us. Proti, pirmk?rt, šis pied?v?jums ??va palielin?t tai savus finans?juma l?dzek?us un dot tirgum droš?bu attiec?b? uz t?s sp?ju iev?rot maks?juma termi?us. Otrk?rt, pazi?ojot par akcion?ra avansa pieš?iršanu vienlaikus ar š?s pieš?iršanas priekšnosac?jumu ?stenošanu, radot tirg? iespaidu, ka šis avanss jau tieš?m bija pieš?irts, un, visbeidzot, nos?tot akcion?ra avansa pied?v?jumu, tika rad?tas potenci?las papildu izmaksas valsts l?dzek?iem.

29 Min?t? l?muma preambulas 197.–201. apsv?rum? Komisija ar? nor?d?ja, ka konkur?tsp?j?g? telekomunik?ciju sektor? t?das priekšroc?bas, k?das guva FT, rada vai draud rad?t ?paši j?tamus konkurences izkrop?ojumus un var ietekm?t tirdzniec?bu starp dal?bvalst?m.

30 Apstr?d?t? l?muma preambulas 203.–256. apsv?rum? Komisija nor?d?ja, ka, ?emot v?r? tostarp pazi?ojumu kopš 2002. gada j?lija ietekmi uz tirgu, pazi?otie pas?kumi neatbilst ne sapr?t?ga priv?t? investora tirgus ekonomik? krit?rijam, ne atbalsta gr?t?b?s non?kušu uz??mumu gl?bšanai un p?rstruktur?šanai krit?rijiem. L?dz ar to t? secin?ja, ka konkr?tie pas?kumi ir uzskat?mi par valsts atbalstu, kas nav sader?gs ar kop?jo tirgu.

31 Tom?r, uzskatot, ka š? atbalsta ietekmi nevar?ja prec?zi nov?rt?t un ka min?t? atbalsta elementu, iz?emot akcion?ra avansa pied?v?jumu, visaptverošs v?rt?jums saist?b? ar to sader?bu ar noteikumiem valsts atbalsta jom? ir ticis sniegts pirmo reizi, Komisija min?t? l?muma preambulas 257.–264. apsv?rum? nor?d?ja, ka ties?bu uz aizst?v?bu un tiesisk?s pa??v?bas aizsardz?bas principa iev?rošana nepie?auj atbalsta atg?šanu.

Tiesved?ba Visp?r?j? ties? un p?rs?dz?tais spriedums

32 Ar Visp?r?j? ties? celtaj?m pras?b?m Francijas Republika, FT un sabiedr?bas Bouygues l?dza atcelt apstr?d?to l?mumu un Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications [Francijas telekomunik?ciju t?klu un pakalpojumu operatoru asoci?cija] (AFORS Télécom) l?dza da??ji atcelt šo l?mumu.

33 Savas pras?bas atcelt apstr?d?t? l?muma 1. pantu pamatošanai Francijas Republika un FT tostarp izvirz?ja otro pamatu par k??d?m ties?bu piem?rošan?, piem?rojot valsts atbalsta j?dzienu EKL 87. panta 1. punkta izpratn? pazi?otajiem pas?kumiem, un trešo pamatu – ac?mredzam?m k??d?m pazi?ojumu kopš 2002. gada j?lija satura un/vai apgalvot?s to ietekmes v?rt?jum?.

34 Pamatojot savu pras?bu atcelt apstr?d?t? l?muma 1. pantu, cikt?l Komisija esot atteikusies kvalific?t pazi?ojumus kopš 2002. gada j?lija, skat?tus atseviš?i vai kop?, par valsts atbalstu, sabiedr?bas Bouygues izvirz?ja pirmo pamatu par EKL 87. panta 1. punkta p?rk?pumu un otro pamatu par pretrun?gu un nepietiekamu pamatojumu pret?ji EKL 253. pantam.

35 P?rs?dz?taj? spriedum? Visp?r?j? tiesa min?tos pamatus, cikt?l tie attiecas uz valsts atbalsta j?dzienu, izskat?ja kop?.

36 Min?t? sprieduma 126.–133. punkt? Visp?r?j? tiesa tostarp noraid?ja Komisijas argument?ciju, saska?? ar kuru sabiedr?bas Bouygues pras?ba atcelt apstr?d?t? l?muma 1. pantu da??, kur? Komisija pazi?ojumus kopš 2002. gada j?lija ir atteikusies kvalific?t par valsts atbalstu, esot nepie?emama intereses celt pras?bu neesam?bas d??, jo š?s sabiedr?bas apstr?dot vien?gi apstr?d?t? l?muma pamatojumu un t?s nevarot g?t papildu labumu, ja tiktu konstat?ts, ka pazi?ojumi kopš 2002. gada j?lija ar? ir uzskat?mi par valsts atbalstu.

37 Attiec?b? uz jaut?juma b?t?bu Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma 215. punkt? nor?d?ja,

ka, lai pasākumu varētu kvalificēt par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, tostarp ir nepieciešams, lai tas ietver priekšrocību, kura var izpausties dažādos veidos un tieši vai netieši izriet no valsts līdzekļiem.

38 Minētā sprieduma 262. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka pastāv prasība par saikni starp identificēto priekšrocību un valsts līdzekļu iesaistīšanu un ka minētajai priekšrocībai ir jābūt cieši saistītai ar atbilstošajam izmaksām, kas ir jāsedz no valsts budžeta, vai ar pietiekami konkrēta ekonomiska riska radīšanu šim budžetam, pamatojoties uz juridiski saistošiem pienākumiem, kurus ir uzņēmusies valsts.

39 Pārsūdzētā sprieduma 231. punktā Vispārējā tiesa definēja priekšrocības jēdzienu kā tādus, kas nozīmē, ka valsts iejaukšanās rezultātā ir jāuzlabojas priekšrocības saņēmēja ekonomiskajai un/vai finansiālajai situācijai.

40 Konkrētajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 259. punktā nosprieda, ka Komisija ir pierādījusi, ka kopumā ņemot, ar paziņojumiem kopš 2002. gada jūlija, tostarp ar 2002. gada 4. decembra paziņojumu, FT tika piešķirta priekšrocība EKL 87. panta 1. punkta izpratnē.

41 Savukārt minētā sprieduma 257. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka Komisija nav pierādījusi no akcionāra avansa piedāvājuma, kura nosaukšana 2002. gada 20. decembrī nebija publiskota, izrietošas papildu un atsevišķas priekšrocības esamību, ņemot vērā, ka paziņojumi kopš 2002. gada jūlija, it īpaši 2002. gada 4. decembra paziņojums, FT radīja iespēju refinansēt savus parādus EUR 9 miljardu apmērā apstākļos, kuri tobrīd valdīja obligāciju tirgū.

42 Turpinot Vispārējā tiesa pievēršs jautājumam par to, vai Komisijas identificētā priekšrocība izrietēja no valsts līdzekļiem.

43 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 269.–289. punktā Vispārējā tiesa tostarp norādīja, ka paziņojumi kopš 2002. gada jūlija nevar tikt pielīdzināti garantijai vai interpretēti kā tādē, kas pakāuj Francijas valsts līdzekļu valsts līdzekļu nodošanas riskam, un noraidīja sabiedrību *Bouygues* prasību atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu daļā, kurā Komisija esot atteikusies paziņojumus kopš 2002. gada jūlija kvalificēt par valsts atbalstu.

44 Attiecībā uz 2002. gada 4. decembra paziņojumu Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 293. punktā norādīja, ka ne Komisija, ne sabiedrības *Bouygues* neapgalvoja, ka šis paziņojums ietvēra pietiekami precīzas, noteiktas un beznosacījuma saistības, kas ņautu secināt par valsts līdzekļu nodošanas faktu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 294.–298. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka Komisija nav pierādījusi, ka 2002. gada 4. decembra paziņojums ietvertu valsts līdzekļu nodošanu.

45 Attiecībā uz akcionāra avansa piedāvājumu Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 299. punktā norādīja, ka, ciktāl Komisija nav pietiekami pierādījusi no tās izrietošās priekšrocības esamību, Vispārējā tiesai *a fortiori* nav iespējams secināt ar šo priekšrocību saistītu valsts līdzekļu nodošanas faktu.

46 Turpinot pārsūdzētā sprieduma 302.–309. punktā Vispārējā tiesa izvērtēja, vai Komisija, pamatojoties uz paziņojumu kopš 2002. gada jūlija, tos aplūkojot kopsakarā ar 2002. gada 4. decembra paziņojumu un akcionāra avansa piedāvājumu, visaptverošu novērtējumu, tomēr varēja secināt no valsts līdzekļiem izrietošās ekonomiskas priekšrocības esamību.

47 Šajā ziņā, pirmkārt, tās pārsūdzētā sprieduma 304. punktā uzskatīja, ka, tās kā paziņojumos kopš 2002. gada jūlija nebija paredzēts konkrēts finansiāls atbalsts līdzīgi tam, kas tika konkretizēts 2002. gada decembrī, 2002. gada 4. decembra paziņojums veidoja būtisku

pārņemumu notikumu, kā rezultātā notika FT refinansēšana, secībā?

48 Otrkārt, Vispārīgā tiesa pārskatīja sprieduma 309. punktā nosprieda, ka, kaut arī bija pieļaujams, ka Komisija ņem vērā visus notikumus, kas norisinājās pirms 2002. gada 4. decembra paziņojuma, lai konstatētu priekšrocību, kas radās no finanšu tirgu uzturēšanas atgriešanās un FT refinansēšanas nosacījumu uzlabošanas, šā priekšrocība “nenozīmīga [...] valsts budžeta atbilstošu samazināšanu vai pietiekami konkrētu ekonomisku risku attiecībā uz izmaksām, kādas jāsedz no šā budžeta. It īpaši jānorāda, ka šā priekšrocība atšķiras no tās, ko var sniegt [...] akcionāra avansa [piedvājums] un kas netika pietiekami pierādīta apstrīdētajā lēmumā.”

49 Līdz ar to Vispārīgā tiesa pārskatīja sprieduma 310. punktā secināja, ka Komisija ir nepareizi piemērojusi valsts atbalsta jēdzienu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, uzskatot, ka akcionāra avansa piedvājums, skatīts paziņojumu kopā 2002. gada jūlijā kontekstā, ietvēra priekšrocības piešķiršanu FT, kas izrietēja no valsts līdzekļu nodošanas, un atcēla apstrīdēto lēmuma 1. pantu.

Tiesvedība Tiesā

50 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 20. decembrī, Vācijas Federatīvā Republika lūdza atļaut iestāties lietās C-399/10 P un C-401/10 P Francijas Republikas prasījumu atbalstam.

51 Ar 2011. gada 28. februāra rīkojumiem Tiesas priekšdēļā Vācijas Federatīvajai Republikai atļāva iestāties lietās C-399/10 P un C-401/10 P.

52 Ar 2011. gada 8. septembra rīkojumu višā apvienojā abas šīs lietas mutvārdu procesā un sprieduma taisīšanai.

Lietas dalībnieku prasījumi

53 Sabiedrības *Bouygues* lūdza Tiesu:

- atcelt pārskatīto spriedumu;
- lemt par lietas būtību un atcelt apstrīdēto lēmuma 1. pantu daļēji, kurā paziņojumi kopā 2002. gada jūlijā nav kvalificēti par valsts atbalstu, un šā lēmuma 2. pantu daļēji, kurā Francijas Republikai nav uzdots atgriezt konstatēto atbalstu no FT;
- pakārtoti gadījumā, ja tā uzskatītu, ka strīds nav izskatāmā stāvoklī, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārīgā tiesā un
- piespriest Komisijai, FT, Francijas Republikai un Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

54 Komisija lūdza Tiesu:

- atcelt pārskatīto spriedumu daļēji, kurā ar to atcelts apstrīdēto lēmuma 1. pants un piespriests Komisijai segt savus un atlīdzināt Francijas Republikai un FT radušos tiesāšanās izdevumus;
- nodot lietu atpakaļ Vispārīgajai tiesai atkārtotai izskatīšanai un
- atlikt jautājuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

55 FT l?dz Tiesu:

- noraid?t apel?cijas s?dz?bas;
- ja tas netiek izdar?ts, nodot lietu atpaka? izskat?šanai Visp?r?j? ties?;
- gad?jum?, ja t? atceltu p?rs?dz?to spriedumu, nenododot lietu atpaka? izskait?šanai Visp?r?j? ties?, piln?gi vai da??ji apmierin?t t?s pras?jumus pirmaj? instanc? un
- piespriest sabiedr?b?m *Bouygues* un Komisijai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus.

56 Francijas Republika l?dz Tiesu:

- noraid?t apel?cijas s?dz?bas;
- ja tas netiek izdar?ts, nodot lietu atpaka? izskat?šanai Visp?r?j? ties?;
- gad?jum?, ja Tiesa atteiktos nos?t?t lietu atpaka? izskat?šanai Visp?r?j? ties?, piln?gi vai da??ji apmierin?t t?s pras?jumus pirmaj? instanc? un
- piespriest sabiedr?b?m *Bouygues* un Komisijai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus.

57 V?cijas Federat?v? Republika iest?jas liet? Francijas Republikas pras?jumu atbalstam un l?dz Tiesu piespriest sabiedr?b?m *Bouygues* un Komisijai tostarp atl?dzin?t tai radušos ties?šan?s izdevumus.

Par apel?cijas s?dz?b?m

58 Sabiedr?bas *Bouygues* savas apel?cijas s?dz?bas pamatojumam izvirza divus pamatus.

59 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka sabiedr?bas *Bouygues* Visp?r?j? ties?, pirmk?rt, c?la pras?bu atcelt apstr?d?t? l?muma 1. pantu da??, kur? Komisija esot atteikusies pazi?ojumus kopš 2002. gada j?lija kvalific?t par valsts atbalstu, un š? l?muma 2. pantu (lieta T-450/04), k? ar?, otrk?rt, saist?b? ar FT celto pras?bu atcelt šo pašu l?mumu (lieta T-444/04) iest?j?s liet? Komisijas pras?jumu atbalstam.

60 Ar p?rs?dz?to spriedumu Visp?r?j? tiesa vispirms atzina sabiedr?bu *Bouygues* pras?bu atcelt apstr?d?to l?mumu da??, kur? Komisija esot atteikusies pazi?ojumus kopš 2002. gada j?lija kvalific?t par valsts atbalstu, par pie?emamu, bet nepamatotu (lieta T-450/04), p?c tam atzina par nepie?emamu un pamatotu FT pras?bu piln?b? atcelt min?t? l?muma 1. pantu (lieta T-444/04) un visbeidzot nosprieda, ka šajos apst?k?os tostarp par sabiedr?bu *Bouygues* pras?bu atcelt š? paša l?muma 2. pantu vairs nav j?lemj.

61 T?d?j?di pirmais sabiedr?bu *Bouygues* apel?cijas s?dz?bas pamats attiecas uz Visp?r?j?s tiesas v?rt?jumu liet? T-450/04 un ir saist?ts ar k??d?m, ko Visp?r?j? tiesa esot pie??vusi, noraidot to argument?ciju, kas v?rsta uz to, lai pier?d?tu, ka Komisija bija pie??vusi k??das ties?bu piem?rošan?, nekvalific?jot pazi?ojumus kopš 2002. gada j?lija par valsts atbalstu.

62 Otrais pamats attiecas uz Visp?r?j?s tiesas v?rt?jumu liet? T-444/04 un ir saist?ts ar k??d?m ties?bu piem?rošan?, ko Visp?r?j? tiesa esot pie??vusi, atce?ot apstr?d?to l?mumu da??, kur? 2002. gada 4. decembra pazi?ojums kop? ar akcion?ra avansa pied?v?jumu tika kvalific?ti par valsts atbalstu. Šis pamats iedal?s div?s da??s, pirm? no kur?m ir saist?ta ar k??du ties?bu piem?rošan? attiec?b? uz nepieciešamo saikni starp pieš?irto priekšroc?bu un valsts l?dzek?u iesaist?šanu, savuk?rt otr? – ar k??du ties?bu piem?rošan? saist?b? ar jaut?jumu, vai

akcionāra avansa piedāvājums radīja priekšrocību par labu FT.

63 Komisija izvirza trīs pamatus savas apelācijas sūdzības pamatošanai, no kuriem pirmais ir saistīts ar pretrunīgu pārsūdzētā sprieduma pamatojumu.

64 Otrais pamats ir saistīts ar kļūdam tiesību piemērošanu, ko esot pieņēmusi Vispārējā tiesa, atceļot apstrīdēto lēmumu daļēji, kurā tika 2002. gada 4. decembra paziņojumu un akcionāra avansa piedāvājumu, skatītus kopā, kvalificēti par valsts atbalstu. Šis pamats iedalās četrās daļēs, no kurām pirmā ir saistīta ar kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz nepieciešamo saikni starp piešķirto priekšrocību un valsts līdzekļu iesaistīšanu, otrā daļa attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz valsts līdzekļu iesaistīšanu ar 2002. gada 4. decembra paziņojumu un akcionāra avansa piedāvājumu, tos aplūkojot kopumā, trešā daļa ir saistīta ar kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz priekšrocības par labu FT izvērtēšanu, kas izriet no tā, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā Komisijas veikto saprātīgā privāta investora kritērija piemērošanu, un ceturtā daļa ir saistīta ar rīcības brīvības, kas ir Komisijai, tai veicot sarežģītu ekonomisku analīzi, neievērošanu.

65 Trešais pamats ir saistīts ar apstrīdētā lēmuma kļūdainu interpretāciju un sagrozīšanu.

66 Pirmkārt, ir jāizskata sabiedrību *Bouygues* pirmais pamats saistībā ar paziņojumu kopš 2002. gada jūlija kvalificēšanu par valsts atbalstu un, otrkārt, sabiedrību *Bouygues* otrā pamata pirmā daļa kopā ar Komisijas otrā pamata pirmo daļu attiecībā uz kļūdam tiesību piemērošanā saistībā ar 2002. gada 4. decembra paziņojuma un akcionāra avansa piedāvājuma, tos aplūkojot kopumā, kvalifikāciju par valsts atbalstu.

Par sabiedrību Bouygues pirmo pamatu saistībā ar paziņojumu kopš 2002. gada jūlija kvalifikāciju par valsts atbalstu

67 Pirmais sabiedrību *Bouygues* apelācijas sūdzības pamats ir par to, ka Vispārējā tiesa esot pieņēmusi pārāk šauru valsts atbalsta jēdziena interpretāciju, Francijas tiesību sagrozīšanu un kļūdu faktu juridiskajā kvalifikācijā, kad tā noraidīja to argumentāciju, kas bija vērsta uz to, lai pierādītu, ka Komisija bija pieņēmusi kļūdu tiesību piemērošanu, atsakoties paziņojumus kopš 2002. gada jūlija kvalificēt par valsts atbalstu.

68 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka sabiedrības *Bouygues* lietā T-450/04 tostarp līdz atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu, ciktāl ar to ir netieši noraidīta gan to 2003. gada 22. janvārī Komisijā iesniegtā sūdzība, gan administratīvā procesa laikā izklāstītā argumentācija, saskaņā ar kuru paziņojumi kopš 2002. gada jūlija ir paši par sevi uzskatāmi par valsts atbalstu.

69 Šis sprieduma 36. un 43. punkts tika norādīts un no pārsūdzētā sprieduma 133. un 325. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir atzinusi šo prasību par pieņemamu, bet nepamatotu.

70 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka it īpaši no detalizētā attiecīgā pasākuma apraksta, kas sniegts lēmuma uzskatīto izmeklēšanas procedūru preambulas 39.–57. apsvērumā, izriet, ka šis lēmums attiecas vienīgi uz paziņotajiem pasākumiem un ka līdz ar to Komisija ar minēto lēmumu nav aicinājusi ieinteresētās personas sniegt savus apsvērumus par to, vai paziņojumi kopš 2002. gada paši par sevi ir uzskatāmi par valsts atbalstu.

71 Saskaņ� ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka s?ki izstr?d?tus noteikumus [EKL 88.] panta piem?rošanai (OV L 83, 1. lpp.), 4. panta 4. punktu, 6. panta 1. punktu un 13. panta 1. punktu š?ds l?mums un š?ds uzaicin?jums ir nepieciešami, lai noteiktu administrat?v? procesa priekšmetu un lai nodrošin?tu to, ka Komisijai sniegt? inform?cija ir p?c iesp?jas piln?g?ka.

72 T?d?j?di, t? k? Komisija nav pie??musi nevienu papildu l?mumu, kas paplašin?tu t? administrat?v? procesa priekšmetu, kura rezult?t? ir pie?emts apstr?d?tais l?mums, attiec?b? uz jaut?jumu, vai pazi?ojumi kopš 2002. gada j?lija paši par sevi ir uzskat?mi par valsts atbalstu, no min?t? izriet, ka š? iest?de nav turpin?jusi izskat?t – ar l?mumu uzs?kt ofici?lo izmekl?šanas proced?ru – šo s?dz?bas, kuru tai 2003. gada 22. janv?r? iesniegušas sabiedr?bas *Bouygues*, elementu.

73 Turpinot no apstr?d?t? l?muma preambulas 185. apsv?ruma izriet, ka t? priekšmets attiecas uz akcion?ra avansu, kas tika pazi?ots Komisijai, un ka pazi?ojumi kopš 2002. gada j?lija ?emti v?r? tikai, cikt?l tiem objekt?vi ir noz?me saist?b? ar min?t? avansa izv?rt?šanu. T?d?j?di Komisija ir izv?rt?jusi min?tos pazi?ojumus tikai, cikt?l tie veido š? p?d?j? pas?kuma kontekstu.

74 Turkl?t Komisija apstr?d?t? l?muma preambulas 188., 189., 218. un 219. apsv?rum? nor?d?ja, ka t?s r?c?b? nav pietiekamas inform?cijas, lai var?tu pie?emt nost?ju attiec?b? uz jaut?jumu, vai min?tie pazi?ojumi paši par sevi ir uzskat?mi par valsts atbalstu.

75 Visbeidzot no apstr?d?t? l?muma 1. panta izriet, ka Komisija vien?gi akcion?ra avansu kvalific? par valsts atbalstu, kas nesader?gs ar kop?jo tirgu, un ka t? nor?da uz pazi?ojumiem kopš 2002. gada j?lija vien?gi k? uz konstat?t? atbalsta kontekstu veidojošu elementu.

76 Šajos apst?k?os ir j?konstat?, ka apstr?d?taj? l?mum? nav formul?ta nost?ja par sabiedr?bu *Bouygues* s?dz?bu da??, kur? t?s nor?d?ja, ka pazi?ojumi kopš 2002. gada j?lija paši par sevi veidojot valsts atbalstu.

77 No min?t? izriet, ka Visp?r?j? tiesa ir pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?, p?rs?dz?t? sprieduma 128. un 131. punkt? nospriežot, ka apstr?d?t? l?muma 1. pants ietver Komisijas atteikumu pazi?ojumus kopš 2002. gada j?lija kvalific?t par valsts atbalstu. Proti, fakts, ka Komisija nebija pie??musi nost?ju attiec?b? uz šo pazi?ojumu k? kvalifik?ciju par valsts atbalstu saist?b? ar sabiedr?bu *Bouygues* iesniegto s?dz?bu, nevar pats par sevi tikt piel?dzin?ts l?mumam, ar kuru noraid?ti šo s?dz?bas iesniedz?ju pras?jumi.

78 L?dz ar to Visp?r?j? tiesa ir sniegusi v?rt?jumu par jaut?jumiem, attiec?b? uz kuriem Komisija v?l nebija sniegusi viedokli, un ir sajaukusi daž?dus administrat?v? procesa un tiesved?bas posmus, kas nav sader?gi ar pilnvaru sadal?juma starp Komisiju un Tiesu sist?m?m un LESD paredz?tajiem ties?bu aizsardz?bas l?dzek?iem, k? ar? pareizas tiesved?bas pras?b?m (šaj? zi?? skat. 1981. gada 11. novembra spriedumu liet? 60/81 *IBM/Komisija*, *Recueil*, 2639. lpp., 20. punkts).

79 L?dz ar to pirmais apel?cijas s?dz?bas pamats, kurš nor?da uz k??d?m ties?bu piem?rošan?, kuras Visp?r?j? tiesa esot pie??vusi, izv?rt?jot apgalvot? Komisijas atteikuma pazi?ojumus kopš 2002. gada j?lija kvalific?t par valsts atbalstu tiesiskumu, nav iedarb?gs.

Par sabiedr?bu Bouygues otr? pamata pirmo da?u un Komisijas otr? pamata pirmo da?u saist?b? ar k??d?m ties?bu piem?rošan? attiec?b? uz 2002. gada 4. decembra pazi?ojuma un akcion?ru avansa pied?v?juma, tos apl?kojot kopum?, kvalifik?ciju par valsts atbalstiem

Lietas dalībnieku argumenti

- 80 Pirmkārt, sabiedrības *Bouygues* un Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa kādā gadījumā, pieprasot, ka valsts atbalsta esamības konstatēšanas mērķiem ir nepieciešama saistība, cieša saikne, līdzvērtīgums un atbilstība starp identificēto priekšrocību un valsts līdzekļu iesaistīšanu. Proti, no judikatūras izrietot, ka minētā saikne var būt netieša un ka šāds līdzvērtīgums vai atbilstība netiek prasīta.
- 81 Otrkārt, tās uzskata, ka veids, kādā Vispārējā tiesa izprot šo saikni, ir pretrunā principam, saskaņā ar kuru LESD 107. panta 1. punkts nevis nošķir valsts iejaukšanās pasākumus atkarībā no to cēloņiem vai mērķiem, bet gan definē tos pēc sekām. Sabiedrība *Bouygues* ieskatā gadījumā, ja pastāv pasākumu saikne, kas iekļaujas vienā un tajā pašā iejaukšanās stratēģijā par labu uzņēmumam, kāda tā ir šajā lietā, saikne starp priekšrocību un valsts līdzekļu izmantošanu ir jāizvērtē visaptveroši, ņemot vērā valsts iejaukšanās vienotību un turpinātību.
- 82 Komisija precīzā, ka savā starpā cieši saistīti pasākumi, kas, skatīti atsevišķi, var netikt pakauti valsts atbalsta pārbaudei, lai gan tie rada būtisku konkurences izkropojumu, ir jāizvērtē kopā. Tādējādi, Komisijas ieskatā, akcionāra avanss ir uzskatāms par valsts atbalstu, vērtējot to kontekstā, ko veido paziņojumi kopš 2002. gada jūlija.
- 83 FT un Francijas Republika vispirms apgalvo, ka valsts atbalsta jēdziens pieprasa pietiekami ciešas saiknes esamību starp uzņēmumam piešķirto priekšrocību un finansiālo slogu valstij. Tās norāda, ka saskaņā ar judikatūru finanšu izdevumiem, kas ietekmē uzņēmumu peļņu un izraisa valsts nodokļu ieņēmumu samazinājumu, nepiemērot šāda saikne, kamēr valsts atteikšanās no nodokļu ieņēmumiem, ko tā citkārt būtu saņēmusi, ietver šādu saikni, ja netieša priekšrocība tiek piešķirta noteiktiem uzņēmumiem.
- 84 Turklāt Francijas Republika uzskata, ka valsts līdzekļu iesaistīšanai ir jābūt priekšrocības izraisītājai, nevis sekām. Tāu Komisija esot apgriezusi otrādi šo argumentāciju.
- 85 Vācijas Federatīvā Republika piebilst, ka šī lieta attiecas uz paziņojumu kopš 2002. gada jūlija "blakusparādībām", kuras nevar izraisīt izmaksas, kādas jāsedz no valsts budžeta. Turklāt, ja priekšrocības, kas neizraisa izmaksas, kuras jāsedz no valsts budžeta, var radīt konkurences izkropojumus, tas nenozīmē, ka šāds pasākums varētu būt pakauts valsts atbalsta pārbaudei. Proti, valsts līdzekļu iesaistīšanas kritērija paplašināta interpretācija, ko atbalsta Komisija un sabiedrības *Bouygues*, pakautu daudzus paziņojumus, tādus kā dalībvalstu paziņojumi 2008. gada finanšu krīzes laikā, pārbaudei par valsts atbalsta esamību.
- 86 Turpinājumā, FT un Francijas Republikas ieskatā, Vispārējā tiesa nav pieprasījusi, lai priekšrocība atbilstu valsts piešķirto līdzekļu summai. Tā esot pieprasījusi vienīgi saistību starp priekšrocību un finansiālo izmaksu no valsts budžeta tādējādi, ka priekšrocībai ir jāizriet no šādam izmaksām. Tā esot arī atzinusi, ka valsts līdzekļu iesaistīšana var rasties no pietiekami konkrēta ekonomiska izmaksu, kādas jāsedz no budžeta, riska, bet esot pamatoti centusies konstatēt juridiski saistošu pienākumu esamību.
- 87 Visbeidzot FT apgalvo, ka princips, saskaņā ar kuru LESD 107. panta 1. punkts definē valsts iejaukšanos atkarībā no tās sekām, neatbrīvo Komisiju no pienākuma precīzi identificēt priekšrocību, ko saņem uzņēmums, un izvērtēt, vai tā izriet no valsts līdzekļiem. Tādējādi Komisija, pamatojoties uz visaptverošu vērtējumu, paziņojumiem kopš 2002. gada jūlija nevarētu piedēvēt ar citu un vēlīku pasākumu, proti, akcionāra avansa piedāvājuma nosaukšanu, potenciāli iesaistītus valsts līdzekļus.

88 Turklīt Francijas Republika norāda, ka Visprejā tiesa pārsdzīt sprieduma 301.–310. punktā ir veikusi paziņojumu kopš 2002. gada jūlija un akcionāra avansa piedāvājuma visaptverošu analīzi, un uzskata, ka tās juridiski pamatoti ir secinājumi saiknes starp identificētajām priekšrocībām un valsts līdzekļu iesaistīšanu neesamību.

Tiesas vārtījums

89 Sabiedrības *Bouygues* un Komisija būtībā pārmēt Visprejāi tiesai, ka tās pieņēmusi kādas tiesības piemērošanu, pieprasot valsts atbalsta esamības konstatēšanai ciešu saikni starp priekšrocību, kas jāidentificē atsevišķi attiecībā uz 2002. gada 4. decembra paziņojumu un attiecībā uz akcionāra avansa piedāvājumu, no vienas puses, un valsts līdzekļu iesaistīšanu, kas ir līdzvērtīga un atbilst vienai vai otrai no šādi identificētajām priekšrocībām, no otras puses.

90 Šis sprieduma 40. un 41. punkts ir norādīts, ka Visprejā tiesa nosprieda, ka priekšrocības piešķiršana *FT* ir pierādīta attiecībā uz 2002. gada 4. decembra paziņojumu, bet ka papildu un nodalīmas priekšrocības, kas izriet no akcionāra avansa piedāvājuma, esamība nav pierādīta.

91 Pārsdzīt sprieduma 262. punktā Visprejā tiesa norādīja, ka saskaņā ar judikatūru šādi identificētai priekšrocībai “ir jāizriet no valsts līdzekļu nodošanas” un ka šī “prasība par saikni starp identificēto priekšrocību un valsts līdzekļu iesaistīšanu principā nozīmē, ka minētā priekšrocība ir cieši saistīta ar atbilstošajām izmaksām, kas ir jāsedz no valsts budžeta, vai ar pietiekami konkrēta ekonomiska riska radīšanu šim budžetam, pamatojoties uz juridiski saistošiem pienākumiem, kurus ir uzņēmusies valsts”.

92 Pārsdzīt sprieduma 293.–298. punktā Visprejā tiesa veica individuālu 2002. gada 4. decembra paziņojuma pārbaudi. It paši minētā sprieduma 293.–295. punktā tās secināja, ka tai nav jāpārbauda, vai šis paziņojums ietvēra valsts līdzekļu nodošanu, jo ne Komisija, ne sabiedrības *Bouygues* nav izvirzījušas šādu argumentu vai iesniegušas atbilstošus un pārlicinošus argumentus šajā ziņā.

93 Pārsdzīt sprieduma 296. punktā Visprejā tiesa piebilda, ka “katrā ziņā valsts līdzekļu nodošana, kas izriet no [minētā] paziņojuma, varētu atbilst tikai tādai priekšrocībai, kas ir saistīta ar kredītānijas piešķiršanu EUR 9 miljardu apmērā, kura bija skaidri paredzēta šajā paziņojumā”, un ka “šī priekšrocība ir nodalīma no priekšrocības, kas izriet no paziņojumiem kopš 2002. gada jūlija un kas ir minēta” apstrīdētajā lēmumā.

94 Pārsdzīt sprieduma 297. punktā Visprejā tiesa precizēja, ka “prasība par saikni starp identificēto priekšrocību un valsts līdzekļu nodošanu nozīmē, ka minētā priekšrocība atbilst ekvivalentām izmaksām no valsts budžeta [...]. Tomēr tas nav šajā gadījumā attiecībā uz saikni starp [...] priekšrocību, kas izriet no paziņojumiem kopš 2002. gada jūlija [...], un apgalvoto valsts līdzekļu nodošanu, kas ietver kredītānijas piešķiršanu EUR 9 miljardu apmērā, kāda ir paredzēta 2002. gada 4. decembra paziņojumā”.

95 Attiecībā uz akcionāra avansa piedāvājumu Visprejā tiesa pārsdzīt sprieduma 299. punktā uzskatīja, ka, ciktāl Komisija nebija pietiekami konstatējusi priekšrocību, kas no tās izriet, Visprejāi tiesai *a fortiori* nav iespējams secināt par valsts līdzekļu nodošanu saistībā ar šo priekšrocību.

96 Visbeidzot, ciktāl Komisija savu konstatējumu par valsts atbalsta esamību ir balstījusi uz paziņojumu kopš 2002. gada jūlija kopsakarā ar akcionāra avansa piedāvājumu visaptverošu pārbaudi, Visprejā tiesa pārsdzīt sprieduma 307. punktā nosprieda, ka Komisija nevar

“atbr?vot sevi no pien?kuma identific?t ?pašu priekšroc?bu, kas ietver atbilstošo valsts l?dzek?u nodošanu”, un min?t? sprieduma 309. punkt? nosprieda, ka, kaut ar? bija pie?aujams, ka Komisija ?em v?r? visus notikumus, kas norisin?j?s pirms 2002. gada 4. decembra pazi?ojuma, lai konstat?tu priekšroc?bu, ko veido finanšu tirgus uztic?bas atg?šana un *FT* refinans?šanas nosac?jumu uzlabošan?s, š? priekšroc?ba “nenoz?m?ja valsts budžeta attiec?gu samazin?šanu vai pietiekami konkr?tu ekonomisku risku attiec?b? uz izmaks?m, kas j?sedz no š? budžeta. It ?paši j?nor?da, ka š? priekšroc?ba atš?iras no t?s, ko var sniegt akcion?ra avansa [pied?v?jums] un kas netika pietiekami pier?d?ta apstr?d?taj? l?mum?”.

97 No min?t? izriet, ka Visp?r?j? tiesa uzskat?ja, ka Komisijai attiec?b? uz katru valsts iejaukšan?s pas?kumu bija j?p?rbauda atseviš?i, vai ar to no valsts l?dzek?iem tika pieš?irta ?paša priekšroc?ba. Turkl?t t? nor?d?ja, ka vien?gi valsts budžeta samazin?šana vai pietiekami konkr?ts ekonomisks risks attiec?b? uz izmaks?m, kuras sedzamas no valsts budžeta, kas b?tu cieši saist?ts ar š?di identific?tu priekšroc?bu un atbilstu tai, atbilst nosac?jumam attiec?b? uz finans?jumu no valsts l?dzek?iem LESD 107. panta 1. punkta izpratn?.

98 Šaj? zi?? vispirms ir j?nor?da, ka saska?? ar LESD 107. panta 1. punktu, ja vien L?gumi neparedz ko citu, ar iekš?jo tirgu nav sader?gs nek?ds atbalsts, ko pieš?ir dal?bvalstis vai ko jebk?d? cit? veid? pieš?ir no valsts l?dzek?iem un kas rada vai draud rad?t konkurences izkrop?ojumus, dodot priekšroku konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai, cikt?l t?ds atbalsts iespaido tirdzniec?bu starp dal?bvalst?m.

99 L?dz ar to vien?gi priekšroc?bas, ko tieši vai netieši pieš?ir no valsts l?dzek?iem vai kas rada papildu izmaksas valstij, ir j?uzskata par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratn?. Proti, no š?s ties?bu normas formul?juma un no procesu?laj?m norm?m, kas ieviestas ar LESD 108. pantu, izriet, ka priekšroc?bas, kas pieš?irtas, izmantojot citus, nevis valsts l?dzek?us, neietilpst konkr?to ties?bu normu piem?rošanas jom? (šaj? zi?? skat. 1993. gada 17. marta spriedumu apvienotaj?s liet?s C-72/91 un C-73/91 *Sloman Neptun, Recueil*, I-887. lpp., 19. punkts; 1998. gada 1. decembra spriedumu liet? C-200/97 *Ecotrade, Recueil*, I-7907. lpp., 35. punkts, k? ar? 2001. gada 13. marta spriedumu liet? C-379/98 *PreussenElektra, Recueil*, I-2099. lpp., 58. punkts).

100 Tom?r ir svar?gi nor?d?t, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru, lai vienam vai vair?kiem uz??mumiem pieš?irto priekšroc?bu var?tu uzskat?t par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratn?, nav j?nosaka visos gad?jumos, ka ir notikusi valsts l?dzek?u nodošana (šaj? zi?? skat. 1994. gada 15. marta spriedumu liet? C-387/92 *Banco Exterior de España, Recueil*, I-877. lpp., 14. punkts; 1999. gada 19. maija spriedumu liet? C-6/97 *It?lija/Komisija, Recueil*, I-2981. lpp., 16. punkts, un 2002. gada 16. maija spriedumu liet? C-482/99 *Francija/Komisija, Recueil*, I-4397. lpp., 36. punkts).

101 Piem?ram, tostarp par atbalstu tiek uzskat?ti iejaukšan?s pas?kumi, kas daž?d? veid? atvieglo to nastu, kura parasti gulstas uz uz??muma budžetu, un kam, kaut ar? tie nav subs?dijas š? j?dziena šaur? izpratn?, tom?r ir t?ds pats raksturs un ir t?das pašas sekas (šaj? zi?? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Banco Exterior de España*, 13. punkts; 1999. gada 17. j?nija spriedumu liet? C-75/97 *Be??ija/Komisija, Recueil*, I-3671. lpp., 23. punkts, un 2000. gada 19. septembra spriedumu liet? C-156/98 *V?cija/Komisija, Recueil*, I-6857. lpp., 25. punkts).

102 Saska?? ar past?v?go judikat?ru LESD 107. panta 1. punkts defin? valsts iejaukšan?s pas?kumus atkar?b? no to sek?m (2012. gada 5. j?nija spriedums liet? C-124/10 *P Komisija/EDF*, 77. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

103 T? k? valsts iejaukšan?s pas?kumiem var b?t daž?di veidi un tie ir j?izv?rt? atbilstoši to sek?m, nevar izsl?gt, k? to pamatoti nor?da sabiedr?bas *Bouygues* un Komisija, ka vair?ki sec?gi

valsts iejaukšanās pasākumi LESD 107. panta 1. punkta piemērošanas mērķiem būtu jāuzskata par vienu iejaukšanās pasākumu.

104 Tāpat arī jānoskaidro, ja starp secīgiem valsts iejaukšanās pasākumiem, ievērojot tostarp to hronoloģiju, mērķi un uzņēmuma stāvokli šīs iejaukšanās laikā, ir tik cieša saikne, ka nav iespējams tos nodalīt (šajā ziņā skat. 1980. gada 24. aprīļa spriedumu lietā 72/79 Komisija/Irālija, *Recueil*, 1411. lpp., 24. punkts).

105 No minētā izriet, ka uzskatot, ka bija nepieciešams identificēt valsts budžeta samazinājumu vai pietiekamu konkrētu ekonomisku risku attiecībā uz izmaksām, kuras sedzamas no šī budžeta, kas būtu saistīts ar pašu priekšrocību, kura izriet vai nu no 2002. gada 4. decembra paziņojuma, vai arī no akcionāra avansa piedāvājuma, un atbilstu šai priekšrocībai vai būtu tās atlīdzība, Vispremjā tiesa ir pieņēmusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo ir piemērojusi kritēriju, kas sēkotnāji izslēdz, ka šie valsts iejaukšanās pasākumi atkarībā no to savstarpīgās saiknes vai atkarībā no to sekām varētu tikt uzskatīti par vienu iejaukšanās pasākumu.

106 Turpinājumā ir svarīgi norādīt, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka valsts iejaukšanās pasākums, kas vienlaikus var uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem tas piemērojams, radīt labvēlīgāku situāciju nekā citiem un radīt pietiekami konkrētu risku nekā izraisīt papildu izmaksas valstij, var būt tāds, kas jāfinansē no valsts līdzekļiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Ecotrade*, 41. punkts).

107 Itālija Tiesai bija izdevība precizēt, ka priekšrocības, kas piešķirtas valsts garantijas formā, var nozīmēt papildu izmaksas valstij (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Ecotrade*, 43. punkts, un 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā *C-275/10 Residex Capital IV*, Krājums, I-13043. lpp., 39.–42. punkts).

108 Turklāt Tiesa jau nosprieda, ka, tā kā no ekonomikas viedokļa tirgus apstākļu modifikācija, kas noteiktiem uzņēmumiem rada netieši piešķirtu priekšrocību, izriet no tā, ka valsts pārvalde zaudē līdzekļus, pat autonoma investoru lūmuma iestarpināšana nevar novērst pastāvošo saikni starp minēto līdzekļu zaudējumu un priekšrocību, kuru gūst attiecīgā uzņēmumā (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Vācija/Komisija*, 25.–28. punkts).

109 Līdz ar to, lai konstatētu valsts atbalsta esamību, Komisijai ir jākonstatē pietiekami cieša saikne starp saņēmējam piešķirto priekšrocību, no vienas puses, un valsts budžeta samazinājumu vai pat pietiekami konkrētu ekonomisku risku attiecībā uz izmaksām, kas jāsedz no šī budžeta, no otras puses (šajā ziņā skat. 2011. gada 8. septembra spriedumu lietā *C-279/08 P Komisija/Nīderlande*, Krājums, I-7671. lpp., 111. punkts).

110 Turpretim, pretēji tam, ko norāda Vispremjā tiesa, nav nepieciešams, lai šāda samazināšana vai pat šāds risks atbilstu vai būtu līdzvērtīgs minētajai priekšrocībai, ne lai atlīdzība par šādu priekšrocību būtu šāds samazinājums vai tāds risks, ne lai tai būtu tāds pats veids kā no tās izrietošajai valsts līdzekļu iesaistīšanai.

111 No minētā izriet, ka Vispremjā tiesa ir pieņēmusi kļūdas tiesību piemērošanā gan Komisijas veiktās valsts iejaukšanās pasākuma identifikācijas pārbaudē, gan Komisijas konstatētās saiknes starp identificēto priekšrocību un valsts līdzekļu iesaistīšanu izvērtēšanā.

112 Visbeidzot šo secinājumu nevar likt apšaubīt Francijas Republikas arguments, saskaņā ar kuru Visprezidentu tiesa pārsūdzēt sprieduma 301.–310. punktā ir veikusi visaptverošu saiknes starp priekšrocību un valsts līdzekļu iesaistīšanu analīzi. Proti, tostarp no šī sprieduma 96. punktā ietvertā kopsavilkuma izriet, ka Visprezidentu tiesa ir veikusi šo pārbaudi vienīgi atbilstoši šī sprieduma 105. un 110. punktā identificētajiem kuldainajiem kritērijiem.

113 Tā kā Visprezidentu tiesas pieauts kuldais tiesību piemērošanas padara par nederīgu argumentāciju, kuras rezultātā pārsūdzēt sprieduma 310. punktā ir secināts, ka Komisija ir nepareizi piemērojusi valsts atbalsta jēdzienu, ir jāpamierina sabiedrību *Bouygues* otrā pamata pirmā daļa un Komisijas otrā pamata pirmā daļa.

114 Šajos apstākļos, nepastāvot nepieciešamībai pārbaudīt citus apelācijas sūdzību pamatus, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību Visprezidentu tiesā

115 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 61. panta pirmajai daļai Visprezidentu tiesas nolūmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

116 Šajā lietā Tiesai ir vajadzīga informācija, lai taisītu galīgo spriedumu, pirmkārt, par prasību atcelt apstrīdētā nolūmuma 1. pantu daļā, kurā Komisija lietā T-450/04 atteicās paziņojumus kopš 2002. gada jūlija kvalificēt par valsts atbalstu, un, otrkārt, par Francijas Republikas un *FT* prasību lietās T-425/04 un T-444/04 pamatojumam izvirzītā otrā pamata otro daļu un trešo pamatu, ciktāl minētā pamata daļa un minētais pamats ir vērsti pret apstrīdētajā nolūmumā izdarīto konstatējumu attiecībā uz Francijas valsts *FT* piešķirtās priekšrocības esamību.

Par prasību atcelt apstrīdētā nolūmuma 1. pantu lietā T-450/04

117 No šī sprieduma 70.–79. punkta izriet, ka apstrīdētajā nolūmumā nav izteikta nostāja par sabiedrību *Bouygues* sūdzību, ciktāl šīs sabiedrības ir norādījušas, ka paziņojumi kopš 2002. gada jūlija paši par sevi ir uzskatāmi par valsts atbalstu.

118 Līdz ar to prasības pamati, kas ir vērsti uz apstrīdētā nolūmuma 1. panta atcelšanu daļā, kurā Komisija esot atteikusies paziņojumus kopš 2002. gada jūlija kvalificēt par valsts atbalstu, nav iedarbīgi.

Par Francijas Republikas un FT izvirzīto otrā pamata otro daļu un trešo pamatu, ciktāl minētā pamata daļa un minētais pamats ir vērsti pret Francijas valsts FT piešķirtās priekšrocības esamības konstatējumu apstrīdētajā nolūmumā

Lietas daļbnieku argumenti

119 Ar savu prasību otrā pamata otro daļu Francijas Republika un *FT* norāda, ka Komisija esot kuldaini secinājusi valsts atbalsta esamību no diviem nodalītiem notikumiem, proti, paziņojumiem kopš 2002. gada jūlija, no vienas puses, un Francijas valsts iejaukšanās pasākumiem 2002. gada decembrī, no otras puses. Šie pasākumi esot iestājušies dažādos laikos un nevarot tikt uzskatīti par vienu pasākumu. Komisija pati esot atzinusi, ka, skatīti atsevišķi, neviens no šiem notikumiem nebūtu pietiekams, lai pamatotu šo secinājumu.

120 Ar savu prasību trešo pamatu Francijas Republika un *FT* tostarp apgalvo, ka apstrīdētajā nolūmumā ir acīmredzamas kuldais vērtojums, kuras pieņēvusi Komisija, uzskatot, ka tirgi

paziņojumus kopš 2002. gada jūlija varēja uzskatīt par Francijas valsts saistību un ka tie ietekmēja tirgus situāciju 2002. gada decembrī. *FT* turklāt norāda, ka Komisijas argumentācija, saskaņā ar kuru akcionāra avansa piedāvājums tai piešķir priekšrocību, ar kuru netiek ieviests saprātīga privāta investora kritērijs, ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

121 Tādējādi Francijas Republika un *FT* norāda, ka 2002. gada 12. jūlija paziņojuma laikā attiecībā uz *FT* veicamo pasākumu raksturs netika noteikts un neviens lēmums par investāciju, kas varētu tikt kvalificēts par Francijas valsts stingru apņemšanos, netika pieņemts. Šis vispārīgais un juridiski nesaistošais paziņojums, kas pakauts zināmiem nosacījumiem, nevar tikt kvalificēts par skaidru, precīzu un neatsaucamu Francijas valsts apņemšanos.

122 Turklāt Francijas Republika un *FT* apstrīd, ka paziņojumi kopš 2002. gada jūlija būtu ietekmējuši tirgus dalībnieku uztveri 2002. gada decembrī un izraisījuši šķēršļus un būtisku *FT* akciju un obligāciju vērtības pieaugumu. It pašī secinājumi 2004. gada 28. aprīļa ziņojumā esot bijuši izdarīti, pamatojoties uz neatbilstošu analīzes metodi, un esot bijuši nepietiekami, lai no tiem konstatētu gan *FT* akciju vērtības ievērojami šķēršļus pieaugumu 2002. gada jūlijā, gan cēlošsakarību starp 2002. gada 12. jūlija paziņojumu un šādu pieaugumu.

123 Šajā ziņā Francijas Republika un *FT* precizē, ka šis ziņojums atsaucas tikai uz apgalvotajiem 2002. gada 12. jūlija paziņojuma sekām attiecībā uz tirgiem 2002. gada jūlijā. Turklāt tas neesot varējis analizēt pieņemts iespējams 2012. gada 12. jūlija paziņojuma sekas attiecībā uz tirgus situāciju 2002. gada decembrī, ņemot vērā neiespējamību tās nodalīt no citiem notikumiem, kuri norisinājās laikposmā no 2002. gada jūlija līdz decembrim, tādēļ kļū, piemēram, labi *FT* darbības rezultāti un darbības perspektīvas 2002. gada otrajā pusgadā, sabiedrības *Mobilcom* situācijas atrisināšana, jauna izpilddirektora iecelšana un jauna lēmumsvara atjaunošanas plāna prezentācija.

124 Visbeidzot *FT* norāda, ka Komisija atzina, ka akcionāra avansa piedāvājums nepiešķir *FT* priekšrocību, jo *FT* to nav akceptējusi, un norāda, ka ir izslēgts, ka tirgus būtu varējis uztvert šādu piedāvājumu kā Francijas valsts apņemšanos, kas pārsniedz tās dabu un koton paredzētajā kapitāla palielināšanā, jo šis projekts tika stingri ierobežots ar summu EUR 9 miljardu apmērā un 18 mēnešus ilgu laikposmu. Tirgu pozitīvo reakciju galvenokārt esot izraisījusi jauna *FT* izpilddirektora iecelšana un tās darbības rezultātu uzlabošanas plāns.

Tiesas vērtējums

125 Ar savu argumentāciju Francijas Republika un *FT* būtībā norāda, ka Komisija esot kļūdainas, uzskatot, ka dažādi Francijas valsts iejaukšanās pasākumi laikposmā no 2002. gada 12. jūlija līdz 2002. gada 20. decembrim ir uzskatāmi par vienu iejaukšanās pasākumu, ka 2002. gada 12. jūlija paziņojums ietver Francijas valsts saistību uzņemšanos, ka paziņojumi kopš 2002. gada jūlija ir ietekmējuši tirgus dalībnieku uztveri 2002. gada decembrī un ka akcionāra avansa piedāvājums piešķir priekšrocību *FT*.

126 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka tostarp no apstrīdētā lēmuma preambulas 188. un 189. apsvēruma izriet, ka Komisija savu konstatējumu par valsts atbalsta esamību nav balstījusi uz saistību, ko Francijas valsts esot uzņēmusies ar 2002. gada 12. jūlija paziņojumu.

127 Turklāt tostarp no apstrīdētā lēmuma preambulas 194. apsvēruma izriet, ka Komisija ir uzskatījusi, ka "akcionāra avans[a] [piedāvājums] (kas ir pirmais solis valsts līdzdalībai Uzņēmuma rekapitalizācijā) piešķir priekšrocību [...] *FT*, jo tas Uzņēmumam ļauj palielināt savus finansējuma līdzekļus un dot tirgum drošību attiecībā uz Uzņēmuma spēju ievierot maksājumu termiņus". Tā piebilda, ka pat, ja *FT* nav akceptējusi šo piedāvājumu, "tirgum dotais iespaids par šā avansa pastāvīšanu var piešķirt *FT* priekšrocību, jo tirgus uzskatīja, ka [*FT*] finansēti?

situācija bija stabilāka”.

128 Apstrīdētā lēmuma preambulas 196. apsvērumā Komisija savā analīzē attiecībā uz valsts līdzekļu iesaistīšanu piebilda, ka “potenciālas papildu saistības [izmaksas] valsts resursiem [līdzekļiem] tika radītas ar paziņojumu par akcionāra avansa piešķiršanu vienlaikus ar šīs piešķiršanas sagatavošanas nosacījumu īstenošanu [...], radot tirgū iespaidu, ka šis avanss jau tiešām bija piešķirts, [...] un visbeidzot ar *ERAP* parafētā un parakstētā avansa līguma nosauktā *FT*”.

129 No minētā izriet, ka Komisija uzskatīja, ka 2002. gada 4. decembra paziņojums un akcionāra avansa piedāvājums, skatīti kopā, piešķirtā priekšrocība, kas nozīmēja valsts līdzekļu iesaistīšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

130 Šajā kontekstā, ciktāl Francijas Republika un *FT* uzskata, ka, 2002. gada 4. decembra paziņojumu un akcionāra avansa piedāvājumu vērtējot kopā, Komisija ir pieņēmusi kļūdu, ir jākonstatē, ka tas norādīts šā sprieduma 103. un 104. punktā, ka valsts iejaukšanās pasākumiem var būt dažādi veidi un tie ir jāizvērtē atbilstoši to sekām. Līdz ar to nevar sēkotnāji izslēgt, ka vairāki secīgi valsts iejaukšanās pasākumi ir jāuzskata par vienu iejaukšanās pasākumu, tostarp tad, ja starp šādiem iejaukšanās pasākumiem, ievērojot to hronoloģiju, mērīti un uzņēmuma stāvokli, ir tik cieša saikne, ka nav iespējams tos nodalīt.

131 Ir acīmredzams, ka 2002. gada 4. decembra paziņojums nevar tikt nodalīts no akcionāra avansa, kas piedāvāts kredītānijas EUR 9 miljardu apmērā veidā, kurš tieši minēts šajā paziņojumā. Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka 2002. gada 4. decembra paziņojums ir izdarīts tajā pašā dienā, kad akcionāra avanss paziņots Komisijai.

132 Turklāt Komisija pamatoti uzskatīja, ka 2002. gada 4. decembrā izsludinātais un paziņotais akcionāra avanss piešķirtā *FT* priekšrocība LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

133 Vispirms no apstrīdētā lēmuma preambulas 212. apsvēruma, kas tas atgādina šā sprieduma 4., 6., 10. un 15. punktā, izriet, ka laikposmā no 2002. gada marta līdz jūlijam *Moody's* un *S & P* samazināja *FT* parādāistību reitingu līdz pārdējam kredītreitinga investīcijām droša lēmuma pakāpei ar negatīvu perspektīvu, norādot, ka šis lēmums tika saglabāts tikai Francijas valsts sniegto norīžu attiecībā uz *FT* dēļ.

134 Turklāt no apstrīdētā lēmuma 112. un 116. zemsvētras pieņēmums norādīts informācijās izriet, ka vēlākais 2002. gada 9. decembrā tirgus varēja uzskatīt, ka šā sprieduma 132. punktā minētais Francijas valsts iejaukšanās pasākums nodrošināja *FT* likviditāti attiecībā uz tās parādēm turpmākajos 12 mēnešos.

135 Visbeidzot no šā sprieduma 14. un 17. punkta izriet, ka 2002. gada 11. un 12. decembrā *FT* veica divas secīgas obligāciju emisijas par kopājo summu EUR 2,9 miljardu apmērā, 2003. gada 15. janvārī paņēma aizdevumu, emitējot obligācijas kopumā EUR 5,5 miljardu apmērā, un 2003. gada 10. februārī atjaunoja daļu no sindicētā kredīta, kura atmaksas termiņš tuvojās beigām, EUR 15 miljardu apmērā.

136 No iepriekš minētā izriet, ka to pamatoti norādīja Komisija apstrīdētā lēmuma preambulas 194. apsvērumā, ka akcionāra avanss ir uzskatāms par priekšrocību LESD 107. panta 1. punktā, jo tas ir va *FT* “palielināt savus finansējuma līdzekļus un dot tirgum drošību attiecībā uz [tā] spēju ievērot maksājumu termiņus”.

137 Attiecībā uz nosacījumu par valsts līdzekļu iesaistīšanu, kas ar paredzēta LESD 107. panta 1. punktā, ir jākonstatē, ka akcionāra avanss attiecas uz kredītānijas EUR 9 miljardiem

apmēr? atvēršanu. Lai gan ir taisnība, ka *FT* nav parakstījusi tai nosūtīto avansa l?gumu, min?tais sa?m?js, k? to apstr?d?t? l?muma preambulas 196. apsv?rum? pamatoti konstat? Komisija, var?ja to parakst?t jebkur? br?d?, t?d?j?di sev pieš?irot ties?bas nekav?joties sa?emt EUR 9 miljardu lielas summas p?rskait?jumu.

138 Turkl?t Komisija apstr?d?t? l?muma 116. zemsp?tras piez?m? nor?d?ja, ka 2002. gada 5. decembra prezent?cij? investoriem *FT* Francijas valsts “kred?tl?niju” raksturoja k? t?l?t?ji pieejamu, ka taj? paš? dien? *S & P* pazi?oja, ka Francijas valsts nekav?joties pieš?irs akcion?ra aizdevumu, ka *Commission des Finances de l’Assemblée nationale française* [Francijas Nacion?l?s asamblejas Finanšu komisijai] pazi?ots, ka akcion?ra avanss “jau ir [nodots] *FT* r?c?b?”, un ka *Moody’s* 2002. gada 9. decembr? pazi?oja, ka ir apstiprin?ts, ka “ir ieviesta kred?tl?nija par EUR 9 miljardiem”.

139 ?emot v?r?, pirmk?rt, potenci?l?s papildu izmaksas no valsts l?dzek?iem EUR 9 miljardu apm?r? un, otrk?rt, š? sprieduma 107. punkt? min?to judikat?ru, ir j?secina, ka Komisija pamatoti konstat?jusi, ka š? sprieduma 132. punkt? min?t? priekšroc?ba tika pieš?irta no valsts l?dzek?iem LESD 107. panta 1. punkta izpratn?.

Par p?r?jiem Francijas Republikas un FT izvirz?t?s otr? pamata otr?s da?as un treš? pamata aspektiem, k? ar? p?r?jiem Francijas Republikas un FT izvirz?tajiem pamatiem

140 Ir j?konstat?, ka str?ds nav izskat?m? st?vokl? attiec?b? uz Francijas Republikas un *FT* izvirz?to otro un trešo pamatu, cikl? šie pamati ir v?rsti pret Komisijas veikto sapr?t?ga priv?t? investora krit?rija piem?rošanu.

141 T? tas ir ar? attiec?b? uz Francijas Republikas un *FT* izvirz?to pirmo pamatu saist?b? ar b?tisku formas pras?bu un ties?bu uz aizst?v?bu p?rk?pumu, Francijas Republikas ceturto pamatu, kas ir balst?ts uz pamatojuma neesam?bu, un t?ad ar? sabiedr?bu *Bouygues* un pras?bu atcelt apstr?d?t? l?muma 2. pantu.

142 L?dz ar to lietas T-425/04, T-444/04 un T-450/04 ir j?nodod atpaka? Visp?r?jai tiesai, lai t? tais?tu spriedumu par min?to pamata da?u un pamatiem un par izvirz?tajiem argumentiem, k? ar? par Visp?r?j? ties? iesniegto pras?bu, attiec?b? uz kuru Tiesa nav l?musi.

Par ties?šan?s izdevumiem

143 T? k? lietas tiek nodotas atpaka? izskat?šanai Visp?r?j? ties?, l?muma par ties?šan?s izdevumiem pie?emšana ir j?atliek.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (virspal?ta) nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Savien?bas Visp?r?j?s tiesas 2010. gada 21. maija spriedumu apvienotaj?s liet?s T-425/04, T-444/04, T-450/04 un T-456/04 Francija u.c./Komisija;**
- 2) **nodot lietas T-425/04, T-444/04 un T-450/04 atpaka? Visp?r?jai tiesai, lai t? tais?tu spriedumu attiec?b? uz taj? izvirz?tajiem pamatiem un celtaj?m pras?b?m, par kuriem Tiesa nav pie??musi l?mumu;**
- 3) **atlikt l?muma par ties?šan?s izdevumiem pie?emšanu.**

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – fran?u.